

LỜI MỞ ĐẦU

Quyển này bút giả tuyển dịch từ nguyên bản Tịnh Độ Thánh Hiền Lục của Phật giáo Trung Hoa. Bộ Tịnh Độ Thánh Hiền Lục do cư sĩ Bành Tế Thanh cùng cháu là Hy Tốc, người đời Càn Long nhà Thanh sưu tập những truyện niệm Phật vãng sanh soạn thành. Đến cuối đời Đạo Quang, Thanh triều, Liên Quy cư sĩ Hồ Đĩnh góp nhặt các chuyện vãng sanh tục biên thêm. Sang đời Trung Hoa Dân Quốc, Đức Sum Pháp sư lại sưu tập những sự tích tu Tịnh Độ có ứng nghiệm bổ túc vào. Trước sau có tất cả được gần một ngàn truyện.

Thật ra, người tu Tịnh Độ vãng sanh rất nhiều, không phải chỉ có ngàn ấy mà thôi. Nguyên do bởi những cổ thư về Tịnh Độ thất lạc, phần ký lục kém thiếu, ngày xưa sự lưu thông chưa thuận tiện, nên các chuyện niệm Phật vãng sanh không được truyền rộng và ghi chép đầy đủ. Thử nghĩ quang cảnh lúc ngài Thiện Đạo ở Trường An, ngài Thiếu Khang ở Tân Định, tiếng niệm Phật vang khắp các nẻo đường, tất biết người sanh về Tịnh Độ số còn hơn muôn ức. Nhưng bao nhiêu truyện tích sưu tập trên, cũng tạm gọi là đủ để làm khuôn mẫu cho những người tu Tịnh Độ đời sau.

Trong thời gian trước, bút giả có ghi chép được hơn vài mươi chuyện niệm Phật vãng sanh ở Việt Nam, tiếc vì lúc chiến nạn bị thất lạc mất. Bởi thế, đành phải đem những chuyện vãng sanh ở Trung Hoa để làm gương khuyến tấn người tu Tịnh Độ. Nơi quyển này, chỉ tuyển dịch ra những sự tích có phần đặc sắc trong nguyên bản, vì e nhiều quá sẽ gây sự nhàm chán cho độc giả. Trước kia Thượng Tọa Vạn Đức (Thích Trí Tịnh) có dịch được một phần ba, lấy tên là Đường Về Cực Lạc, được nhiều người ưa thích.

Một vài liên hữu yêu cầu tôi xin tiếp tục công việc ấy, và dịch những chuyện vãng sanh của hàng căn cơ thời gần đây, để người đời nay có thể theo dấu. Vì thế ở quyển này, bút giả lưu ý dịch các truyện vào thời Dân Quốc cận đại nhiều hơn.

Những lời và hạnh của Thánh Hiền tu Tịnh Độ khi xưa, là những điệu nhạc, những đài gương để khuyến khích, soi sáng cho các hàng liên hữu. Cổ non đã có vị viết sách Tịnh Độ, nhan đề là Liên Lô Thanh Âm. Liên Lô là

giờ khắc hoa sen, lấy sự tích đồng hồ sen nơi Bạch Liên Xã của ngài Huệ Viễn. Thanh Âm là những âm điệu thanh tao để khuyến hóa mọi người niệm Phật. Bút giả thể theo ý đó, đặt nhan đề quyển này là MẤY ĐIỀU SEN THANH.

Mỗi tôn phái, ngoài lý thuyết còn có phần thật nghiệm hay thật hành. Thật hành vừa để chứng minh cho lý thuyết, vừa là tấm gương sáng nhắc nhở khuyến khích người tu. Quyển này là thiên sử liệu chứng minh cõi Cực Lạc có thật, công đức niệm Phật có lợi ích ngay lúc hiện tại cho đến khi mạng chung. Cõi Cực Lạc đã có thật, thì thiên cung, địa ngục, ba cõi sáu đường, việc tội phước nhân quả, thánh thần quỷ ma, suy ra cũng đều có thật không phải hư huyền. Từ điểm này xét kỹ sâu rộng thêm, tất có thể dứt trừ những điều xấu ác, xu hướng về nẻo thiện lương vậy.

*"Nương mình tựa án xem người cổ
Án bóng trong gương ngẫm chuyện đời".*

Mong độc giả khi xem quyển này, thức tỉnh cuộc đời là khổ lụy vô thường, sớm phát tâm tìm lối giải thoát, tu các phước lành ăn chay niệm Phật. Từ sự tự tu, khuyến hóa trong thân tộc cho đến mọi người đều tu hành, thì cõi này tuy chưa thành Cực Lạc, song trong một vùng một xứ, cũng được nhiều phước lợi an vui.

Ngoài ra, những tình tiết của nội dung toàn quyển, có thể dẫn đạo ý thâm trầm cho người xem. Như ăn mía nhai từ ngọn đến gốc, sẽ lần lần tiến vào giai cảnh vậy.

---o0o---

LIÊN DU

Mấy lời của Ban Án Tổng

Vào triều nhà Tống có pháp sư Oánh Kha là một người xuất gia, nhưng ông lại không giữ thanh quy. Đại khái giới, luật, thanh quy ông thấy đều phạm hết.

Thế nhưng ông có một điểm rất tốt. Bởi ông biết chính ông đã tạo ra tội nghiệp, ông biết trong tương lai ông nhất định sẽ phải đọa địa ngục. Nghĩ đến địa ngục với những sự khủng khiếp, ông vô cùng lo sợ. Chính cái điểm này đã cứu ông.

Ông liền hỏi các bạn đồng tu xem có cách gì có thể cứu ông không? Làm sao cho ông không phải bị đọa vào địa ngục? Có một bạn đồng tu thấy vậy liền đưa cho ông cuốn vãng sanh chuyện để ông xem. Sau khi ông đọc rồi, vô cùng xúc động trong lòng, xem thấy mỗi một người vãng sanh, ông đều khóc, ông liền hạ quyết tâm niệm Phật cầu sanh tịnh độ.

Sau đó ông liền ngồi quay mặt về hướng Tây, chuyên tâm niệm Phật, bỏ cả ăn uống. Trải qua ba ngày, trong mộng, ông liền thấy Phật đến. Phật bảo ông:

- Con vẫn còn sống được 10 năm nữa. Hãy tự nỗ lực!

Oánh Kha Bạch Phật rằng:

- Cõi Diêm Phù Đề đầy rẫy sự xấu ác, dễ mất chánh niệm. Con sợ rằng tập khí của con xấu, con lại tiếp tục tạo tội nghiệp, cho nên con nguyện được sinh về cực lạc sớm hơn để phụng sự thánh chúng.

Đức Phật liền dạy:

- Nếu vậy thì sau ba ngày ta sẽ đến đón con.

Đến ngày Oánh Kha thỉnh đại chúng tụng kinh A Di Đà và niệm Phật cho ông. Được khoảng 15 phút, ông nói:

- Phật và thánh chúng đều đến cả rồi. Tôi đi đây

Nói rồi, an nhiên mà tịch. Ông thật đã được vãng sanh rồi, không hề có bệnh.

Vậy mà ngày nay chúng ta đóng cửa phòng lại, không phải là niệm 3 ngày như PS Oánh Kha mà là niệm 30 ngày cũng không thể vãng sanh, do nguyên nhân gì ạ? Bởi vì tâm của bạn là giả, không phải là thật. Bạn dùng Tâm không phải là tâm chân thật, trong mỗi câu Phật hiệu còn có vọng tưởng xen tạp ở trong đó. Vì sao ạ? Vì bạn không biết địa ngục là đáng sợ. Pháp sư Ánh Kha biết được địa ngục rất đáng sợ, không vãng sinh thì phải đọa địa ngục. Chính vì sợ chịu khổ nơi địa ngục nên ông toàn tâm toàn lực. Chuyên chú chỉ có một ý niệm là cầu vãng sinh Tây Phương Cực Lạc.

Chúng ta thì sao ạ? Chúng ta khi mở miệng ra vì sao không niệm Phật? Tại vì sao lại phải nói chuyện phiếm? Cho nên mọi người phải biết bạn không niệm Phật, bạn liền tạo khẩu nghiệp, bạn phải chịu khổ báo ở ba đường. Một ngày từ sớm đến tối, tiếp xúc với người người này thì tốt, người kia thì xấu, đều là nói thị phi nhân ngã. Bạn học Phật, đọc kinh, bái Phật, lễ Phật, tu được một chút công đức đó đều bị rơi mất từ nơi miệng của bạn, đều chảy đi mất từ nơi cửa miệng. Còn cái mà bạn tích lũy là tội nghiệp vô lượng, vô biên. Bạn phải giác ngộ bạn, phải thông hiểu bạn phải mau mau hồi đầu. Cái miệng này ngày ngày niệm A di đà Phật chính là xưng tán Như lai, trong lòng nhớ Phật, trong miệng niệm Phật không xen tạp, không gián đoạn, vô lượng, vô biên công đức thì bạn lại không làm, bạn lại đi tạo tội nghiệp, vậy thì không còn cách nào. (Trích Phật thuyết Đại thừa Vô lượng thọ Trang Nghiêm Thanh tịnh, Bình đẳng Giác Kinh - chủ giảng Hòa thượng Tịnh Không)

Tại sao ban ấn tống chúng tôi lại đưa câu chuyện về pháp sư Oánh Kha này lên làm lời giới thiệu? Đồng thời cũng đưa tiểu sử của HT Thích Thiện tâm lên đầu tiên? Bởi vì khi Ban Ấn Tống chúng tôi quyết định ấn tống bộ Tịnh độ thánh hiền lục này, chúng tôi cũng hy vọng rằng mỗi một bạn nghe một câu chuyện vãng sinh ở trong đó, đặc biệt câu chuyện vãng sinh của Hòa thượng Thích Thiện Tâm, thời hiện đại chúng ta, vào năm 1992, ngài ngồi mà vãng sinh biết trước ngày giờ ra đi. Ngoài tám gương vãng sinh của Hòa thượng Thích Thiện Tâm ra, còn lại là chúng tôi đưa các tám gương của các vị cư sĩ vãng sinh vì chúng ta đều là cư sĩ cả.

Chúng tôi hi vọng rằng các bạn cũng sẽ rất cảm động như pháp sư Oánh Kha, các bạn cũng sẽ khóc. Đồng thời các bạn cũng sẽ rất sợ địa ngục và các bạn cũng sẽ quyết tâm niệm Phật để cầu vãng sanh Tây phương cực lạc thế giới.

Chúng tôi thành tâm chúc cho tất cả các bạn đều thành tựu.

BAN ẤN TỐNG